

Szöveg 1

Petőfi Sándor: János vitéz)

Haragos arccal:

"Szivemnek gyöngyháza, lelkem Iluskája!"
Kukoricza Jancsi így szólott hozzája:
"Pillants ide, hiszen ezen a világon
Csak te vagy énnekem minden multságom.

Vesd reám sugarát kökényszemeidnek,
Gyere ki a vízből, hadd öleljelek meg;
Gyere ki a partra, csak egy pillanatra,
Rácsókolom lelkem piros ajakadra!"

Szöveg 2

(Petőfi Sándor: János vitéz)

Boldog mosollyal:

"Becstelen teremtés! gyalázatos pára!
Ilyet mersz te tenni világnak csúfjára?
Lopod a napot és istentelenkedel...
Nézzte meg az ember... hogy tüstént vigyen el -"

"Hanem most már elég, hallja-e kend, anyjuk?
Fogja be a száját, vagy majd betapasztjuk.
Ugy merje kend Ilust egy szóval bántani,
Hogy kihullanak még meglevő fogai."

Szöveg 3

(Petőfi Sándor: János vitéz)

Unottan:

"Nem, kegyelmes király! csak maradj te hátra,
A te karjaid már gyöngék a csatára;
Tudom, meghagyta az idő bátorságod,
De mi haszna? hogyha erőd vele szállott.

Bízd az isten után mireánk ügyedet;
Fogadást teszünk, hogy mire a nap lemegy:
Országodból tovaűzzük ellenséged,
S elfoglalhatd újra a királyi széket."